KS Kranj Center

KRANJČAN

Glasilo Krajevne skupnosti Kranj - Center

Letnik XIX, December 2016

UVODNIK
- Prvič kot tragedija, drugič kot farsa

AKTUALNO
- So krajani občini v napoto?
- Joj, kam bi dél? I, kjer si vzel!

ZANIMIVOSTI
- Kanjon reke Kokre in njegovo urejanje skozi desetletja

KULTURA
- Jazz Kamp Kranj 2016
- Majski salon 2016: Vrnitev k selekciji

ŠPORT
- Z izkušnjami in sistematičnim delom do novih zmag

DOGODKI
- Dogodki ob krajevnem prazniku 2016

Prvič kot tragedija, drugič kot farsa

»In prav stare predele mest povsod po Evropi in starih mestih Slovenije namenjajo predvsem ljudem ne motoriziranemu prometu. Temu trendu sledimo tudi v Kranju, zato želimo dogovoriti pozitivne spremembe prometnega režima…«

Občina bi krajane vnovič osrečila s »pozitivnimi spremembami«
(iz objave na spletni strani MOK - www.kranj.si, 5.9.2016)

Ste že slišali za »trajnostno mobilnost«? Če še niste, zaostajate za razvojem, kajti trajnostna mobilnost bo rešila večino sodobnih problemov: zadovoljila bo potrebo po mobilnosti in obenem zmanjšala promet, bo okoljsko sprejemljiva, socialno pravična in bo spodbujala razvoj gospodarstva. Se sprašujete, kako doseči blaženo stanje trajnostne mobilnosti? Pešačite, pridno kolesarite in redno uporabljate javni prevoz, svetujejo strokovnjaki.

Prav je, da tudi v Kranju razpravljamo o boljši mobilnosti prebivalstva, ki ponekod upravičeno pričakuje učinkovitejši javni prevoz in urejene kolesarske steze ter pločnike. Toda težava se pojavi na točki, ko trendovski slogan trajnostne mobilnosti postane pretveza za oblastno vsiljevanje ukrepov, ki bodo prebivalce v resnici imobilizirali. Časovno omejevanje dostave, dodatno oteževanje dostopnosti lastnega doma za motorna vozila, ukinjanje javnih parkirnih mest… zagotovo niso ukrepi, ki bi izboljšali mobilnost stanovalcev in poslovnih subjektov v mestnem središču. Tudi tovrstne omejitve so pod določenimi pogoji sicer lahko utemeljene, toda **o tem morajo odločati predvsem ljudje, ki v mestnem jedru živijo, delajo in imajo tu investirano svoje premoženje.**

A običajno se izkaže, da imajo o prometni ureditvi največ povedati vsi drugi: npr. sporadični sprehajalci, ki so prepričani, da morajo trgi in ulice izpolnjevati varnostne standarde otroškega igrišča; kolesarski zanesenjaki, ki jim poganjanje bicikla vliva občutek etične večvrednosti; ali pa samooklicani strokovnjaki za estetiko mestnih središč, ki jim zaledeni kri ob pogledu na avto, razen če ni njihov. Morda imajo ti posamezniki dobre namene, toda njihovo delovanje je škodljivo. V mestu ne živijo in ne delajo, praviloma tudi ne tvegajo s svojim premoženjem, zato posledic svojih pobud ne občutijo na lastni koži in ne nosijo nobene odgovornosti za povzročeno škodo. Prav tako so izrazito nestrpni do vsega, kar se ne podredi njihovemu »naprednemu« pogledu na mestno jedro. Stanovalci in podjetniki so zanje preprosto omejeni »nazadnjaki«, ki se oklepajo »preživetih« idej (npr. dostopnosti mesta za osebna vozila), namesto da bi z odprtimi rokami sprejeli domnevni »napredek« (trajnostno mobilnost) in bili hvaležni občini za vso dobroto, ki jo razdaja mestnemu jedru. Njihov v bistvu sovražen odnos do mesta in njegovih prebivalcev že v izhodišču onemogoča kakršnokoli enakopravno in konstruktivno razpravo.

Občina v starem delu mesta promet z osebnimi vozili omejuje, na obrobju pa, prav nasprotno, isto obliko transporta nagrajuje z vedno novimi parkirnimi mesti in prodajnimi policami.

Prav prometno-urbanistična ureditev Kranja je nadvse poučen primer izkrivljenosti politike, ki jo poganja nujnost domnevnega »napredka«. Še ne tako daleč nazaj je občina spreminjala prostorske načrte, da bi omogočila gradnjo velikih nakupovalnih središč na obrobju mesta. Povsod po svetu jih imajo, se je tedaj glasil večinski argument. Splošno znano urbanistično dejstvo, da je prav koncentracija trgovske dejavnosti na obrobju mesta eden največjih(!) generatorjev prometa z osebnimi vozili, občinske politike ni niti najmanj zanimalo; v nakupovalnih središčih je videla »napredek«, v nasprotnikih njihove gradnje pa coklo v razvoju. Skoraj sočasno je občinska politika, zopet v imenu »napredka«, začela omejevati promet v mestnem središču. Povsod po svetu so mestna središča zaprta za promet, se je glasil večinski argument, ki sicer dokazljivo ne drži, a to spet ni zanimalo nikogar. Občina je tako v starem delu mesta promet z osebnimi vozili omejevala, na obrobju pa, prav nasprotno, isto obliko transporta nagrajevala(!) z vedno novimi parkirnimi mesti in prodajnimi policami. Tragični vrhunec te shizofrene politike je bil dosežen z nestrokovno izvedeno poostritvijo zapore prometa julija 2008. V roku enega leta je več deset trgovcev in podjetnikov raje pobegnilo iz mestnega jedra, kot da bi bili še naprej deležni dobrobiti »napredka«,

ki jim ga je prinašala občina. Kritike občinske politike, združene v civilno pobudo stanovalcev in podjetnikov v mestnem jedru, pa je tedanja oblast javno diskvalificirala kot »lumpenproletariat«.

Danes obstaja realna nevarnost ponovitve istega scenarija. Sredi septembra so pod krinko »Evropskega tedna mobilnosti« podjetnike v mestnem jedru obiskali nekakšni »anketarji« in iz njih poskušali izvabiti podporo za poostritev zapore prometa, strogo časovno omejevanje dostave in druge problematične ukrepe. Po pričevanju osuplih podjetnikov naj bi jih prepričevali, da lahko občinska oblast že do konca leta zapre promet, da v mestu ne potrebujemo kapitala, ker bomo živeli od kulturno-umetniške četrti, da bo na ulicah več romantike, dostavo bodo opravljala električna vozila… Občinska uprava se je kasneje distancirala od obskurnega dogodka, češ da ni šlo za akcijo v njeni organizaciji, kar je najbrž res, toda ob tem skorajda ni dvoma, da je bila agitacija, če že ne dogovorjena z vodstvom občine, pa vsaj izvedena v duhu občinske politike. Blodnje o mestni ekonomiji, ki ne potrebuje kapitala, temveč več romantike na ulicah, bi delovale komično, če ne bi bili na kocki bivalno okolje 1.500 stanovalcev ter eksistenca okrog sto poslovnih subjektov in verjetno še nekajkrat toliko delovnih mest.

Krajani in poslovni subjekti v mestnem jedru zahtevajo zgolj to, kar je v drugih predelih Kranja samoumevno: neovirano dostopnost do lastne nepremičnine ter možnost uporabe javnih parkirnih mest.

Končni cilj projekta trajnostne mobilnosti bi lahko opredelili tudi takole: z omejevalnimi ukrepi otežiti možnost uporabe lastnega vozila in s tem posredno prisiliti uporabnike mesta (stanovalce, podjetnike, obiskovalce…), da za zadovoljevanje svojih transportnih potreb uporabljajo prometna sredstva in objekte v lasti občine ali, še bolje(!), v lasti od občine posvečenega izvajalca, ki bo lahko izkoristil umetno ustvarjen monopolni položaj in dobro služil na račun mesta. Zveni znano. Še pomnite, kako je občina v mandatu župana Perneta sklenila pogodbo o gradnji dveh garažnih hiš na ključnih lokacijah (pod Slovenskim trgom in pod parkiriščem Huje) s podjetjem, katerega pravi lastniki so se skrivali za slamnato družbo na Cipru, in sočasno načrtovala ukinitev javnih parkirišč, da bi umetno ustvarila povpraševanje po parkirnih mestih v obeh zasebnih garažnih hišah? V kranjskih razmerah je trajnostna mobilnost v funkciji vplivnih kapitalskih interesov, ki so svojo profitabilno agendo – enako kot npr. dimnikarski monopolisti – spretno zakrinkali v besedičenje o varnosti in ekologiji.

Krajani in poslovni subjekti v mestnem jedru zahtevajo zgolj to, kar je v drugih predelih Kranja samoumevno: neovirano dostopnost do lastne nepremičnine in možnost uporabe javnih parkirnih mest. Nič več in nič manj. Toda to, kar je drugod samoumevno, v KS Center ni. Zato krajani in poslovni subjekti ne smejo živeti v zmotni predstavi, da bo občina samoiniciativno poskrbela za njihove legitimne interese; prav nasprotno, za svoje interese bodo morali poskrbeti sami. Če želijo preprečiti škodljive posege, se morajo vključiti v politični proces in nosilce odločitev opomniti, da se bliža čas volitev, na katerih bo štel vsak glas.

dr. Aleksander Pavšlar
predsednik sveta KS Center

Siena, 2016. Tesne srednjeveške ulice so preplavljene s turisti, med katerimi vijugajo motocikli, avtomobili in celo avtobusi; na nekaterih širših ulicah in trgih najdemo označena parkirna mesta. Stara mestna jedra povsod po svetu pač niso zaprta za promet, kot trobentajo kranjski pospeševalci romantike. Še posebej naivno je njihovo prepričanje, da bomo v mesto privabili obiskovalce, če se bodo tu počutili varne pred prometom. Ni mesta, ki bi zaživelo zaradi občutka varnosti pred prometom, temveč izključno zaradi ponudbe, ki ima za obiskovalce uporabno vrednost. Po drugi strani lahko neustrezna zapora prometa poslabša kakovost bivalnega in poslovnega okolja do točke, ko so stanovalci in podjetniki prisiljeni mesto zapustiti. Brez njih ne preživi niti Siena, čeprav je turistična destinacija prvega ranga, kar Kranj ne bo nikoli. To je najbrž eden od razlogov, zakaj tam mestnih oblasti ne moti prav vsak oljni madež na stoletnih tlakovcih. Foto: A.P.

So krajani občini v napoto?

V zadnjih osmih letih je občina nakopičila najrazličnejše strokovne študije, analize in projekte s področja prometa, urbanizma in urejanja javnih površin v mestnem jedru; »strokovnjaki« po občinskem naročilu uprizarjajo bolj ali manj obiskane »delavnice«, na katerih imajo krajani priložnost izraziti svoje mnenje o določeni problematiki. Vaše mnenje je zelo pomembno in bo upoštevano v študiji, pojasnijo moderatorji, preden krajani zadovoljni zapustijo delavnico. Končno so dobili potrditev, da njihovo mnenje šteje! Oblast jim je prisluhnila! Demokracija v Kranju deluje!

Mar res? Ali strokovne študije v resnici upoštevajo realne potrebe mesta? Jih občinska oblast nato dejansko upošteva pri sprejemanju konkretnih ukrepov? Preverimo dejstva.

Oktobra 2013 je občina pridobila študijo z naslovom »Ureditev mirujočega prometa v mestnem jedru Kranja«, v kateri je projektant preštel obstoječa parkirna mesta in pričakovano ugotovil, da jih obupno primanjkuje; samo za potrebe prebivalcev in zaposlenih je naračunal manko 210 parkirnih mest. Projektant je predlagal revizijo dovolilnic in – logično – povečanje parkirnih kapacitet, med drugim z vnovičnim zarisom parkirnih mest na območju Poštne ulice pred mostom, kjer so oznake zaradi menjave tlakovcev »po tihem« izginile. Od njegovih predlogov je bila realizirana le revizija dovolilnic in zaris 15 parkirnih mest pred mostom, toda kaj, ko je občina pred tem ukinila kar 24 parkirišč na ploščadi pred Prešernovim gledališčem, še devet pa jih je bilo zapravljenih na Trubarjevem trgu zaradi neustrezno zasajenega drevja. Pod črto so se strokovni študiji navkljub parkirne kapacitete v resnici opazno zmanjšale. Odgovornost za to je občina prevalila na nekaj posameznikov, ki so se podpisali pod peticijo o ukinitvi parkirišč na ploščadi in nadomestitvi z novimi parkirnimi mesti, ki bi bila označena na Glavnem trgu. Prvo željo jim je občina z veseljem uresničila; o drugi lahko še naprej sanjajo.

Komaj leto in pol kasneje je aktualna oblast pri drugem izvajalcu naročila novo študijo mirujočega prometa. Projektant št. 2 je spet preštel obstoječa parkirna mesta ter pričakovano ugotovil, da jih glede na potrebe obupno primanjkuje – kar 1.450! Od vseh predelov Kranja je prav v mestnem jedru zaznan največji primanjkljaj, lahko preberemo v študiji, ki je med drugim priporočila povečanje parkirnih kapacitet. Toda prav te dni se je obema študijama v posmeh razvedelo, da naj bi občinska oblast mimo KS Center sprejela odločitev o izbrisu 15 parkirnih mest na lokaciji pred mostom – natanko tistih, katerih zaris je priporočila študija št. 1! Povsem enako kot pred tremi leti si je občina že vnaprej pripravila skupino posameznikov, od katerih je izvabila podpis pod peticijo o izbrisu parkirnih mest in na katere bo v nadaljevanju prevalila odgovornost, češ da je naredila samo to, kar so od nje želeli pobudniki.

Strokovne študije se upoštevajo natanko toliko, kolikor niso navzkriž s trenutnimi političnimi interesi, oziroma so naročene prav z namenom, da za nazaj legitimirajo samovoljne odločitve oblasti.

Namesto povečanja parkirnih kapacitet, kar med drugim priporočata prometni študiji iz let 2013 in 2015, občina na skrivaj načrtuje njihovo zmanjšanje. Kljub hudemu pomanjkanju bi zdaj rada ukinila še 15 parkirnih mest na območju pred mostom. Neresno in neodgovorno.

Tretji primer sega v obdobje letošnjega julija. Občina je za 4.500 evrov pri starih znancih, družbi LUZ d.d., ki je zaslužna za nefunkcionalno pripravljen projekt tlakovanja mestnih ulic in trgov, naročila izdelavo predloga novega odloka o prometni ureditvi. Že vnaprej je bilo jasno, da bo vsebina novega odloka bistveno odvisna od usmeritev, ki jih bo dala občina kot naročnik projekta. KS Center ni bilo omogočeno sodelovati pri oblikovanju usmeritev in LUZ je po občinskih navodilih v mesecu dni pripravil predlog natanko takšnih omejevalnih ukrepov, kakršne so nekateri na občini že pred časom napovedovali: ukinitev možnosti vstopa v mestno jedro z listkom; strogo časovno omejevanje dostave do 10. ure dopoldan in še to samo za vozila opremljena z dostavnimi dovolilnicami; plačljive dovolilnice…

Strokovne študije so torej v najboljšem primeru nekoristne, v najslabšem pa navadna manipulacija. Upoštevajo se natanko toliko, kolikor niso navzkriž s trenutnimi političnimi interesi, oziroma so naročene prav z namenom, da za nazaj legitimirajo samovoljne odločitve oblasti. Zavajajoče ankete in delavnice služijo »mehkemu« plasiranju odločitev, s tem da ljudem pričarajo iluzijo soodločanja o stvareh, o katerih je bilo v resnici že zdavnaj odločeno, in jih pripravijo, da kot svoje sprejmejo nekaj, kar jim je v bistvu vsiljeno. Zapora mestnega jedra za promet ni naravna danost; nikjer ni rečeno, da tako mora biti, in vendar je na delavnicah samoumevno razpravljati o tem, ali sme serviser do naročnika po 10. uri dopoldan. Še nekaj let in bomo povsem resno razpravljali o tem, kdaj je stanovalcem dovoljeno priti do lastnega doma!

Krajani smo izrazili svojo voljo na oktobrskem zboru, kjer smo jasno povedali, da ne želimo nadaljnjih omejevalnih ukrepov, kakršne predlaga občina, temveč zgolj vzpostavitev takšnega nadzora, ki bo lahko odpravil posamezne ekscese.

Takšen odnos oblasti do mestnega jedra in njegovih prebivalcev je podcenjevalen in nesramen. Posegi v prometno ureditev lahko bistveno spremenijo življenje vseh, ki v mestu živimo, delamo in imamo tu svoje premoženje, zato mora občina v prvi vrsti upoštevati nas - krajane! Svojo voljo smo izrazili na oktobrskem zboru, kjer smo jasno povedali, da ne želimo nadaljnjih omejevalnih ukrepov, kakršne predlaga občina, temveč zgolj vzpostavitev takšnega nadzora, ki bo lahko odpravil posamezne ekscese, kot je npr. verižno izstopanje. **Redarska služba bi se morala ukvarjati ne le s preganjanjem napačnega parkiranja med stanovalci, temveč s kaznovanjem vseh tistih, ki vstopajo v mesto z listki, parkirajo kjerkoli preko časovne omejitve in potem izstopajo za drugimi vozili, ali pa na ta način ubirajo bližnjico skozi mestno jedro.** Zahtevamo, da občina opusti politiko izvršenih dejstev in nas krajane ter poslovne subjekte pravočasno vključuje v vse postopke, ki lahko vplivajo na naše interese in premoženje.

Tania Mendillo
članica sveta KS Center

Takole se je občina na parkirišču pri Čebelici lotili realizacije svojega najnovejšega projekta Kr-s-kolesom. Projekt sposojanja mestnih koles naj bi sicer zaživel šele spomladi, a so raje že zdaj postavili drog bodoče kolesarske postaje, in sicer kar na parkirna mesta! Če bi drog premaknili samo pol metra v desno, bi lahko rešili eno parkirno mesto, tako pa so izgubljena tri. Primer nazorno kaže, kako slabo premišljeni in samovoljni so občinski posegi v prometno ureditev in infrastrukturo.

Joj, kam bi dél? I, kjer si vzel!

Predlog občinskega proračuna za leto 2017 je zajetno in duhamorno branje. Na 378 gosto tipkanih straneh je na evro natančno določeno, kako bo porabljenih impresivnih 60 milijonov evrov davkoplačevalskega denarja. Od številk v excelovi tabeli je odvisno vse: kdo bo dobil novo kanalizacijo, katera šola bo deležna obnove, čigavo nepremičnino bo občina kupila, koliko denarja je na voljo za plače, transferje, subvencije… Za bralce smo preverili, ali in kako bodo v letu 2017 upoštevane investicijske in druge prioritete na območju KS Center.

Namen porabe	V letu 2017 predvidena sredstva v EUR	Mnenje KS Center	Ocena
Obnova šole pri Prešernovem gaju	666.714	Pomemben projekt, za katerega se je KS Center zavzemala vrsto let. Dela na statični sanaciji objekta so bila izvedena še v prejšnjem mandatu. Obnova bo izpraznjenemu vzhodnemu delu objekta povrnila prvotni namen, deloma pa se bo uporabljal tudi za potrebe vrtca. Celotna obnova bo seveda precej dražja od 666 tisoč evrov in bo potekala več let – predvidoma do konca leta 2019. Bistveno je torej, da bodo zadostna sredstva zagotovljena tudi v prihodnjih letih.	**ZA**
Obnova bivše Gradbene šole	500.000	Odkar je Srednja gradbena šola pobegnila iz mestnega jedra, objekt Cankarjeva ulica 2 nezadržno propada. Obnova je pomembna za proces oživljanja, saj bo objektu povrnila njegovo prvotno namembnost. Prostore bo večinoma uporabljala Glasbena šola, ki bo pridobila prostore za orkester in pouk baleta. V letošnjem letu so bila izvedena rušitvena dela v notranjosti objekta. Za prihodnje leto je v načrtu izdelava dopolnitve projekta za izvedbo in pridobitev gradbenega dovoljenja. Občina bo za obnovo poskušala pridobiti evropska sredstva. Nadaljevanje gradnje v letu 2017 je v tem trenutku še negotovo.	**ZA**
Monitoring in obnova brežin (Jelenov klanec, Pungert, kanjon Kokre)	235.000	Za staro mestno jedro ta hip najpomembnejši projekt, katerega izvedbo KS zahteva že vrsto let, a se zanj nikoli ne najde dovolj denarja. Za prihodnje leto predvidena sredstva so bistveno premajhna za sanacijo vseh brežin, zato bodo dela morala potekati etapno. Bistveno je torej, da se dovolj velika sredstva zagotavljajo kontinuirano skozi daljše časovno obdobje, a je žal za leto 2018 predvideno znižanje sredstev na skromnih 70.000 evrov.	**ZA**
Odkup nepremičnine Tomšičeva 19 in izdelava projektne dokumentacije za ureditev Gasilskega trga	200.000	Objekt Tomšičeva 19 sameva že več kot 25 let in zlovešče napoveduje usodo celotnega mestnega jedra, če ekonomsko oživljanje ne bo uspešno (več romantike na ulicah preverjeno ne pomaga). Danes je stavba predvsem vizualni in sanitarni problem, srednjeročno pa tudi varnostni. Odkup je edina smiselna usmeritev, vendar ne za 185.000 evrov, kolikor zahtevajo prodajalci, in zgolj pod nadaljnjim pogojem, da je dovoljeno rušenje objekta. Kolikor nam je znano, Zavod za varstvo kulturne dediščine rušenju nasprotuje. Idejna zasnova za ureditev Gasilskega trga, ki jo je izdelal LUZ, je povsem zgrešena (novo tlakovanje z razpadajočimi tlaki, ukinitev parkirnih mest, nepotrebno postavljanje klopi in dreves, kar vse že imamo v nekaj metrov oddaljenem vrtu gradu Khislstein). Takšne »ureditve« ne potrebujemo.	**PROTI**
Uvedba dveh električnih vozil za prevoz in dostavo v mestnem jedru	140.000	Denar je namenjen letnemu strošku obratovanja dveh električnih vozil. Morda se motimo, toda praktična uporabnost električnih vozil bo majhna. Po začetnem navdušenju nad novo pridobitvijo, ki bo ob medijskem pompu občinskega protokola »popestrila« poletne mesece, bo prevladala siva realnost, v kateri mora transport potekati hitro, s čim manj čakanja, prekladanja in presedanja, v vseh vremenskih pogojih tekom celega leta. Izkazalo se bo, da sta ti vozili v večini primerov odveč. Strošek projekta zagotovo ne bo odtehtal pozitivnih učinkov, ki jih pravzaprav ni (npr. onesnaženje zraka v mestnem jedru je zaradi prometa motornih vozil zanemarljivo). Bilo bi bolje, če bi denar namenili za obnovo brežin.	**PROTI**

Namen porabe	V letu 2017 predvidena sredstva v EUR	Mnenje KS Center	Ocena
Širitev parkirišča na Likozarjevi ulici	100.000	Sredstva so namenjena za izgradnjo polovice načrtovanega parkirišča na Likozarjevi ulici. Investicija se sicer nahaja na območju sosednje KS Huje, vendar se z njo povečujejo razpoložljiva parkirna mesta predvsem za obiskovalce mestnega jedra. Projekt je dobrodošel, če seveda s sabo ne prinaša prikritih sprememb prometne ureditve, uvajanja plačljivosti, ukinjanja obstoječih parkirnih mest itd. Dokler tega ne vemo, ne moremo podpirati projekta.	VZDRŽANI
Gradnja krožišča pri sodišču	70.000	Korak v smeri boljše ureditve prometa na severnem delu KS Center in večje varnosti šolske poti.	ZA
Pisarna za prenovo Stari Kranj	65.260	Občina je vendarle spregledala, da mestno jedro potrebuje menedžiranje (koordinacija vseh deležnikov, usklajevanje procesov, trženje mesta…). Na pobudo KS Center je bila v prejšnjem mandatu vzpostavljena funkcija mestnega menedžerja in delovna skupina za mestno jedro, a je v tem mandatu zaradi pomanjkanja politične podpore zamrla. Po dveh izgubljenih letih se zdaj pod imenom »pisarna za prenovo« vnovič obuja funkcija mestnega menedžerja. Bistveno je, ali bodo v delovanje »pisarne« enakopravno vključeni predstavniki trgovcev, gostincev in KS Center. Zaenkrat je preveč neznank, da bi projekt lahko podprli.	VZDRŽANI
Prenova stare mestne tržnice	50.000	Za oživljanje mestnega jedra nadvse pomemben projekt, za katerega je KS Center dala pobudo še v prejšnjem mandatu. Od tedaj ga zasledimo praktično v vsakem proračunu, a se žal ne premakne nikamor. Predvidena sredstva so verjetno prenizka za doseganje cilja.	ZA
Sofinanciranje obnove pročelij in/ali streh v starem mestnem jedru	50.000	Projekt, ki z vmesnim premorom teče že vrsto let. Dobrodošla pomoč investitorjem.	ZA
Sofinanciranje najemnin praznih poslovnih prostorov	43.000	Projekt, ki je na pobudo KS Center stekel v prejšnjem mandatu, se nadaljuje.	ZA
Projekt prenove urbane opreme	?	Saj ni res, pa je: tri leta po zaključku disfunkcionalno zasnovane prenove mestnih trgov in ulic, ki je obsegala tudi ureditev nekaterih elementov urbane opreme (klopi, zasaditve…), se pripravlja nov projekt prenove urbane opreme. Dejstvo je sicer, da določeni elementi urbane opreme v Kranju še niso ustrezno urejeni, npr. označevalni in usmerjevalni sistem, toda projekt je opredeljen tako široko in nedoločno, da obstaja nevarnost prenavljanja komaj prenovljenega. Zaenkrat je preveč neznank, da bi projekt lahko podprli.	VZDRŽANI

SKLEP: Če odmislimo dva zgrešena projekta, predlog občinskega proračuna za leto 2017 upošteva prioritete, ki jih je postavila KS Center. Obstaja tveganje, da za dolgoročne projekte v prihodnjih letih ne bo zagotovljenih dovolj sredstev; kaj bo v resnici pripeljano do zaključka, bo možno presojati šele čez čas. (Tekst in foto: Aleksander Pavšlar)

Bivša Ekonomska šola pri Prešernovem gaju (leva slika) in bivša Gradbena šola (desna slika) potrjujeta oceno o nestrokovnosti kranjskega urbanizma. Občina je dopustila selitev obeh šol na drugo lokacijo, ne da bi imela pripravljeno nadomestno vsebino za obe stavbi. S tem je programsko osiromašila območje širšega mestnega jedra in obtičala z dvema razpadajočima »mavzolejema«, v katera bo zdaj lahko vrgla milijone evrov.

Kanjon reke Kokre in njegovo urejanje skozi desetletja

Kanjon reke Kokre pod Kranjem je bil v preteklih sto letih zanimiv predvsem z energetskega vidika. Kljub temu, da je reka zelo hudournega značaja, je imela tudi v sušnih obdobjih dovolj vode za energetsko porabo. Prav zaradi tega je podjetnik in trgovec Fucho ob koncu 18. stoletja zgradil fužinico v »pečeh«, ki je delovala po dninah, kar je pomenilo da so jo posamezni kranjski kovači za primerno najemnino lahko uporabljali v posameznih dnevih v tednu. Izdelovali so predvsem kovane žeblje in drobno kovaško galanterijo. Do fužinice je bila zgrajena tovorna pot, (sedaj je na tej trasi sprehajalna potka) naravne votline so bile izkoriščene kot skladišča in začasni hlevi. Ob velikem naravnem predoru je bil zgrajen jez iz katerega je dotekala voda po rakah na kolesa za poganjanje mehov v fužinici. Utori za rake so bili vklesani v posamezne skale in so še danes vidni. S prodorom industrijske proizvodnje žebljev je »fužinica« prenehala z delom, tako da je Ivan Stare v prvi tretjini 19. stoletja zgradbo predelal v mlin; zadnji lastniki so bili po deležih v družini Majdič. »Mlin v pečeh« je leta 1915 uničil skalni podor in s tem je bilo končano energetsko izkoriščanje vodne sile v spodnjem delu kanjona Kokre pod Kranjem.

Ruševine mlina in ostalih stavb so vzbujale številne zgodbe, a Kranjčani so do ruševin hodili na sprehode ter v poletnih mesecih tudi na kopanje. Turistično olepševalno društvo je v sredini tridesetih let sprejelo sklep, da se uredi sprehajalna pot do ruševin mlina in naravne votline, kjer je bil nekdaj jez. Do leta 1936 so bile potke urejene in zavarovane z debli iz brezovih tramičev, postavljenih je bilo tudi nekaj rustikalno izdelanih klopi. Kranjčani so bili z ureditvijo zelo zadovoljni, saj je bilo v poletnih mesecih ob urejenih poteh in brežinah kopanje bistveno lepše kot v zapuščenem in zaraščenem okolju. V istem obdobju je kranjski puškar Mišič zgradil ob poti betonsko lopo, ki jo je uporabljal, ko je v kanjonu nastreljeval puške. Dostopi do kanjona in poti so bile redno vzdrževane vse do razpada stare Jugoslavije.

Po nemški zasedbi je okupacijska oblast razglasila, da bo uredila kanjon kot turistično zanimivost Kranja. Že jeseni 1941. leta so pričeli z deli. Pod Božičevo vilo so vklesali stopnice v konglomerat in do dna kanjona speljali lepo zavarovano pot. Očistili so ruševine mlina in ostanke porušenih poslopij. Preko balvanov so zgradili leseno brv ter uredili krožno sprehajalno pot po obeh bregovih reke Kokre. Žal so na desni in levi breg v Kokro speljali kanalizacijo, ki je bila aktivna vse do devetdesetih let prejšnjega stoletja. Vzdrževanje poti in objektov je bilo redno in korektno.

Nova ljudska oblast ni kazala nikakršnega interesa, da bi skrbela za vzdrževanje. Poti so se zaraščale, dostop do ruševin je bil komaj mogoč, svoje pa je naredila še narava: povodenj je odnesla leseno brv, tako da je bilo stanje v kanjonu podobno džungli. Šele konec petdesetih let je Turistično društvo pričelo obnavljati sprehajalne poti v kanjonu. Po nemškem zgledu so ponovno uredili dostop do balvanov, v kanjonu postavili brv z desnega na levi breg ter uredili krožno pot ter postavili številne klopi. Sledila je slavnostna otvoritev z obljubami o nadaljnjih posegih v ta prostor. Žal se je poigrala narava: leta 1966 je sledil večji

Kokra je hudourna reka, ki ob jesenskih in spomladanskih nalivih pogosto poplavi travnike pod mestnim jedrom. Foto: Franc Benedik

podor skalovja pod Rotarjevo ulico, hudourne vode pa so spodjedle balvane tako da so se stopnice in brv sesule v vodo. Poti do ruševin zaradi podora ni bilo. Vse aktivnosti so zastale za več kot desetletje. Šele ob koncu osemdesetih in začetku devetdesetih let so se pričele skupne akcije Hortikulturnega in Turističnega društva ter KS za lepši izgled kanjona. Ponovno so bile obnovljene poti – tudi dostop iz Jurčičeve ulice –, očiščene so bile ruševine in prvič je bila speljana potka po levem bregu do primskovskega mostu. V prostovoljno delo so se vključili tudi potapljači, ki so očistili brežine. Prostovoljno delo je imelo to napako, da so posamezniki le občasno prihajali v kanjon in ni bilo rednega vzdrževanja poti. Manjkali so smetnjaki, ni bilo klopi. Ob skupnih prizadevanjih se je MOK obvezala, da bo skrbela za urejanje kanjona.

Leta 2003 so bile obnovljene poti in dostopi do ruševin v »pečeh«. Naslednja faza pa je bila izgradnja brvi pod »Fockom« in ureditev krožne poti po levem in desnem bregu pod mestnim jedrom. Redno vzdrževanje sta prevzela družba Flora in JPK. Most pod »Fockom« je bilo po desetih letih potrebno že obnoviti. H kvaliteti okolja je pripomogla tudi kanalizacija, ki pa se žal v enem primeru še vedno izceja v Kokro.

Številni ugotavljamo, da nobena občinska oblast ni imela dovolj denarja za celostno preoblikovanje kanjona, saj se poleg hudourne vode pojavljajo še večji ali manjši podori, ki so nevarni za sprehajalce; za sanacijo brežin z velikimi spodmoli pa bi bila potrebna kar zajetna proračunska sredstva. Najbolj grobo so posegli v kanjon črnograditelji, pri katerih so zamižale tudi inšpekcijske službe.

Kako vidijo prihodnost kanjona prebivalci mesta in lastniki zemljišč v kanjonu, se je pokazalo na uvodnem razgovoru za pripravo občinskega podrobnega prostorskega načrta, ko smo vsi prisotni vztrajali pri zahtevi, naj le-ta ostane naravni biotop sredi Kranja – pljuča mestnega jedra. Prav zaradi teh vrednot je bil soglasno zavrnjen predlog za izgradnjo restavracije ob koncu Kokrškega brega na odlagališču pepela nekdanje tovarne Sava, ki je tudi statično vprašljiv. Boljša lokacija je na lokaciji »Sodarjeve kajže - Gorjančeve gilte« ob hujanskem mostu, saj so temelji še ohranjeni. V stilu mlinskega poslopja (po franciscejskem katastru) bi bili lahko tam prostori za tabornike, planince, manjša restavracija, WC in orodjarnica. Vsaka moderna postavitev z aluminijem in steklom bi bila za ta prostor katastrofa.

Franc Benedik
podpredsednik sveta KS Center

Mlin v Pečeh; v ozadju hujanska cerkev. Fototeka: Gorenjski muzej

Jazz Kamp Kranj 2016

Jazz Kamp Kranj je v letošnji drugi polovici avgusta že trinajstič popestril dogajanje v starem kranjskem mestnem jedru in poskrbel za številne koncerte, obfestivalske dogodke in spremljevalne prireditve. S tako imenovano fotografsko uverturo »Foto Jazz Kamp Kranj«, ki sta jo pripravila fotografa Gorazd Uršič - Gogi in Zoran Kozina ob sodelovanju Cafe galerije Pungert in Otroškega stolpa Pungert, se je v torek 16. avgusta, tri dni pred začetkom Jazz Kampa, festival napovedal s fotografijami preteklih Jazz Kampov.

V petek 19. avgusta so se popoldan pričele glasbene delavnice z zborom profesorjev in udeležencev delavnic, nadaljevali pa smo zvečer s koncertom odličnih Mie Žnidarič in Steve Klink kvarteta. Glasbeno dogajanje se je nadaljevalo v soboto 20. avgusta s koncertom »Tribute to Ray Charles« Uroša Perića in njegove spremljevalne glasbene zasedbe. Nedeljski večer, ki se je zaradi deževnega vremena odvijal v Stolpu Škrlovec, so s tradicionalnim koncertom popestrili mentorji glasbenih delavnic Jazz Kampa Kranj 2016.

V ponedeljek 22. avgusta so v Kranju nastopili glasbeni gostje iz pobratenega festivala Jazz is Back BP in Poletne šole jazza HGM iz hrvaškega Grožnjana. Omenjeno sodelovanje med glasbenimi delavnicami in festivali poteka, s podporo občine Grožnjan in Mestne občine Kranj in županov obeh mest, tradicionalno že enajsto leto in hkrati pomeni nadaljevanje sodelovanja, katerega pobudnik je bil tudi »naš kranjski« Boško Petrović. Greentown jazz band iz Ljubljane je poskrbel za klasične swingovske ritme torkovega večera. Sreda je bila po enoletnem premoru rezervirana za koncert klavirskega dua – odličnih Emila Spanyia iz Madžarske in Davida Gazarova iz Nemčije ob spremljavi francoskega bobnarja Christopha Brasa in slovenskega kontrabasista Aleša Avblja.

Za vzdušje 20-ih in 30-ih let 20. stoletja je v četrtek

David Gazarov Foto: Zoran Kozina

Emil Spanyi Foto: Zoran Kozina

Mia Žnidarič in Steve Klink kvartet

zvečer poskrbel Eddie Luis s svojimi neusmiljenimi glasbeniki, ki so nas popeljali v obdobje med obema svetovnima vojnama, čas novih izumov, cepelinov, salonske glasbe in glamurja. V petek 26. avgusta je v okviru Jazz Kampa Kranj gostoval Big band Gverilazz pod vodstvom violinista in umetniškega vodje Petra Ugrina. Orkester odličnih mladih glasbenikov se je predstavil s programom priznanega ameriškega producenta, kitarista in skladatelja Franka Zappe, tokrat v jazzovsko-orkestralnih priredbah. V soboto dopoldan pa se je Jazz Kamp Kranj »podal« na kranjske ulice in trge, kjer se je v povezavi s kranjskim Zavodom za turizem in kulturo in seveda »Kr-jazz kuhno« predstavil obiskovalcem starega mestnega jedra.

Letos smo že drugič organizirali tudi vinske pokušine imenovane »Vinski scenosled«, kjer smo s soorganizatorji iz Kranja (Wine and food art - Primož Arzenšek; Zavod za turizem in kulturo Kranj) in Ljubljane (Radost) predstavili priznane slovenske vinarje. Vinski scenosledi so potekali v atriju Pavšlarjeve hiše, na vrtu gradu Khislstein, na Prešernovi ulici v sodelovanju s prireditelji »Prešerne ulice« in na kranjskem Glavnem trgu v okviru Kranske kuhne, ki si je v ta namen nadela ime Kr-jazz kuhna.

Za sodelovanje se želimo zahvaliti vsem imenovanim in neimenovanim predvsem pa našim sodelavcem, soorganizatorjem, odlični publiki in prebivalcem kranjskega starega mestnega jedra ter seveda študentom – udeležencem glasbenih delavnic. Načrti za prihodnji Jazz Kamp Kranj so že v pripravi in upamo, da bomo lahko še naprej razveseljevali vse ljubitelje tovrstne glasbe, obiskovalce in turiste, predvsem pa želimo, da prireditev še naprej ostaja tradicionalna. V prihodnje si želimo še več sodelovanja s ključnimi gostinskimi, turističnimi in ostalimi pomembnimi akterji v Kranju in širše v Sloveniji.

Gregor Grašič

Foto: Zoran Kozina

Eddie Luis und Die Gnadenlosen Foto: Zoran Kozina

Uroš Perić Foto: Zoran Kozina

Majski salon 2016: Vrnitev k selekciji

Likovna razstava z najdaljšo tradicijo je bila letos štiri mesece na ogled v Narodnem muzeju Slovenije na Metelkovi. V izboru tudi pet članov Likovnega društva Kranj.

Majski salon, katerega začetek postavljajo v leto 1909, so v povojnih desetletjih sprva pripravljali v Moderni galeriji in občasno tudi Mestni galeriji v Ljubljani, nakar se je ustalil v Jakopičevi, v devetdesetih letih pa je iz tradicionalne zasnove, načeloma odprte vsem članom likovnega združenja, postal selekcioniran prerez ustvarjanja slovenskih likovnikov. Tako letošnja uvedba selekcije ni bila novost, ampak vrnitev v stare čase izpred nekaj več kot desetletja, ko so bili saloni tematsko, študijsko ali kako drugače opredeljene razstave.

Projekt v organizaciji krovne Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov je prišel do nove izdaje, novega koncepta in novega prizorišča. Selekcionirana razstava je nastala v navezi s kritiki sekcije AICA (mednarodna zveza umetnostnih kritikov). Selektorji avtorjev so bili: Milena Božiček Koren - celjska regija, Brane Kovič – ljubljanska in dolenjska regija, Robert Inhof – prekmurska regija, Majda Božeglav Japelj – primorska regija, Breda Kolar Sluga – mariborska regija in Petra Vencelj – škofjeloška in kranjska regija.

Maratonski, več kot štirimesečni razstavni termin, so mu razkošno odmerili v Narodnem muzeju Slovenije na Metelkovi. Izbranih je bilo 47 del izmed okoli sedemsto članic in članov ZDSLU. Za Likovno društvo Kranj, ki ima sedež v mestni hiši na Glavnem trgu v centru Kranja, sem letos kot povabljeni selektor odbrala sledeče avtorje:

Kaja Urh (1988, Kranj) v svoji umetniški praksi ne skriva naslona na množične medije. Odslužene podobe iz »spletnega smetišča« ji služijo kot neizčrpni vir, s katerim manipulira na slikovnem polju na več nivojih - s prekrivanjem, fragmentiranjem in montažo. Končni rezultat je izjemno prepričljiv vtis kolažiranja razrezanih fragmentov, pri čemer umetnica združuje podobe, ki na prvi pogled nimajo logične povezave, ob podrobnejšem ogledu motivov pa zaznamo v njih polno simbolike in družbeno kritičnih vsebin.

Akademski slikar **Franc Vozelj** (1954, Kranj) se je uveljavil kot eden najbolj zanimivih predstavnikov domačega figuralnega slikarstva. Avtor pristopa k figuri na izrazito študijski način. Like postavlja v

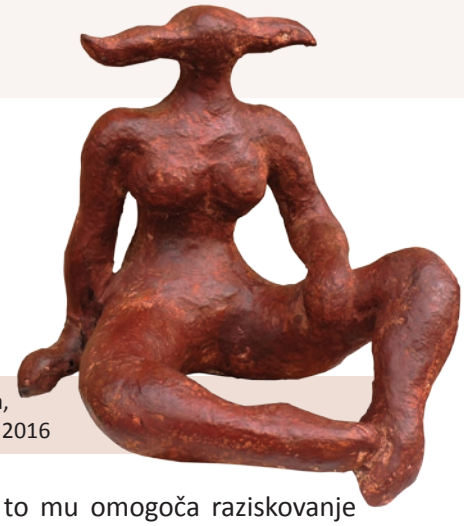

Jože Eržen: Pika Nogavička, terakota, 34 x 24 x 32 cm, 2016

naključne položaje in to mu omogoča raziskovanje svetlobnih efektov na inkarnatu. Plastičnost figur gradi s širokopoteznimi nanosi. Figure ostajajo pogosto nedokončane v smislu vizualne celote, zato pa se tem bolj posveti skoraj ekspresivno zaključenim detajlom rok. Svoje figure obdaja z grafitno konturo, kar še poveča studiozni učinek. Sorazmerno monokromna barvna skala anatomsko naglašenih likov pred nevtralnim ozadjem iz katerega izhajajo in se vanj potapljajo, deluje umirjeno, tako na majhnih, kot tudi v velikih formatih, ki se jih slikar sicer zelo rad poslužuje.

Karol Kuhar (1952, Spodnja Besnica pri Kranju) v zadnjem obdobju za svoj likovni nagovor uporablja žgano in kolorirano kovino, ki jo kolažira na odpadne tiskarske plošče. Izpostaviti velja, da v ustvarjalnem postopku veliko vlogo odigrava tehnika prostih asociacij, nezavednega, celo naključja. Tovrstni postopek v zgodovini likovne umetnosti ni neznan (nadrealizem, dadaizem). Karl Kuhar se poslužuje percepcijskih zakonov gestaltistične psihologije, ki po zakonu zaprtih oblik tvorijo holistične like v našem zaznavanju. Z uvedbo abstraktnih motivov sliko osvobaja njene pripovedno vsebinske sporočilnosti, zato se opazovalec lažje posveti njeni likovni vsebini, ki jo doživlja kot čisto likovno zasnovo – igro barv, črt, oblik in drugih likovnih elementov, ki jih gradi z neobičajnimi materiali. Pa vendarle se lahko zazna tudi aluzijo na podobe iz realnega sveta – neurbane krajine z rečnimi, gorskimi, gozdnimi pejsaži.

V delih akad. kiparja **Jožeta Eržena** (1946, Ljubljana) se zrcali postkubistična – konstruktivistična stilizacija figuralno naglašenih skulptur, ki jih včasih transformira tudi v abstraktne organske tvorbe. Žensko telo, ki je avtorju neizčrpen vir kiparskih oblik, nas opozarja

Karol Kuhar: iz cikla Mozaik podzavesti, mešana tehnika na pločevini, 88 x 60 cm, 2015

Franc Vozelj: Homo – Ležeča, olje na platnu, 90 x 120 cm, 2015

Kaja Urh: We can do it!, akril na platnu, 130 x 150 cm, 2014

Cveto Zlate: Na sončni strani Alp, akril na platnu, 60 x 50 cm, 2016

na čutno, kot tudi simbolično plat skulptur, s pridihom arhaičnih Vener. Prirojenemu občutku za plastičnost, nadgrajenim s študijem kiparstva in grafike na ljubljanski likovni akademiji v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, so vtisnili pečat njegovi profesorji (Z. Kalin, Tihec, Tršar, Pogačnik). Prav zato lahko zaslutimo, da bi skulpture kljub majhnim formatom lahko imele tudi značaj monumentalnejših del. Erženove polnoplastične »gmote« namreč še kako komunicirajo s prostorom.

Likovna dela **Cveta Zlateta** (1955, Voglje pri Kranju) nakazujejo tesne vzporednice z grafiko in fotografijo, ki jim je enakovredno zavezan. Stilizirana pokrajina (naslikana v prevladujočih brezupno rjavih tonih) se v visokem horizontu odpira v tesnobno brezkončnost, ki je niti zvezdnato nebo ne omili. Kot da se je na stiku med nebom in zemljo ustavil čas, kot da je sonce prenehalo vzhajati (zahajati). V sprednji plan slikar vstavi figuraliko – zlovešče mrhovinarje, krokarje, stilizirane Stimfalske ptice z žarečimi pogledi. Akrili iz cikla I FEEL SLOVENIA (Na sončni strani Alp) govorijo o ironiji gospodarsko političnih razmer in brezizhodnosti, ki jo slikar občuti v aktualnem času.

Petra Vencelj

Z izkušnjami in sistematičnim delom do novih zmag

Atletski klub Kranj je sicer mlad klub, a lahko rečemo, da njegovi člani predstavljajo del stebra kranjske atletske zgodovine.

Danes uspešna veterana Dušan in Stanka Prezelj sta nekoč krojila sam vrh jugoslovanske in balkanske atletike. Njun sin Rožle je uspeh staršev celo presegel. Njegovi največji uspehi so kranjskim športnim navdušencem dobro znani. Rožle je v skoku v višino v finalu Olimpijskih iger v Pekingu leta 2008 osvojil 12. mesto, leta 2001 je postal Evropski prvak v kategoriji mlajših članov in več kot 15 let trdno držal naslov državnega prvaka v svojih rokah. Rožle, ki je s preskočenimi 232 cm tudi aktualni državni rekorder, je leta 2009 odprl svojo atletsko šolo. Danes po programu Atletske šole Rožle Prezelj vadi preko 260 otrok. Prvi uspehi sistematičnega in skrbno načrtovanega dela so že vidni, saj so konec septembra deklice osvojile naslov ekipnih državnih prvakinj tako v kategoriji U12 kot v kategoriji U14. Pri tem je potrebno poudariti, da večino obeh ekip sestavljajo dekleta, ki obiskujejo OŠ Simona Jenka v Kranju. Atletski klub Kranj pa ima nadvse uspešno tudi selekcijo rekreativcev. Slednji se redno udeležujejo večjih maratonov doma in po svetu.

Morda bi lahko izpostavili nastop Jerce Pokorn, ki je prav na zadnjem Ljubljanskem maratonu med vsemi tekmovalkami osvojila odlično 29. mesto in v svoji kategoriji osvojila bron.

Atletski klub Kranj je pokazal očiten napredek tako v številčnosti kot uspešnosti atletov. Žal pa napredka ne nagrajuje tudi občina. V preteklem letu je Mestna občina Kranj (MOK) spremenila Pravilnik o sofinanciranju izvajalcev letnega programa športa, s katerim arbitrarno, očitno in neutemeljeno favorizira starejše in močnejše klube. Takšno postopanje MOK zavira razvoj športa (rekreativnega in tekmovalnega) in zdrave konkurence med društvi ter krši ustavno pravico do enakopravnosti. Dodatno poslabšanje položaja pa je povzročil dogovor med MOK in Zavodom za šport Kranj glede upravljanja z objekti, ki je le dodatno finančno obremenil že tako načete klube.

Atletski klub Kranj

Foto: AK Kranj

Zadovoljni maratonci - rekreativci , ki so se udeležili maratona v Valenciji. Foto: AK Kranj

Dogodki ob krajevnem prazniku 2016

Tako kot vsako leto smo tudi letos obeležili krajevni praznik KS Center z organizacijo več dogodkov.

V nedeljo, 4. septembra, je potekal tradicionalni balinarski turnir, ki se ga je udeležilo dvanajst štiričlanskih ekip. Zmagala je ekipa iz Velenja; ekipa Kranj-Center je bila druga.

Zbor udeležencev balinarskega turnirja.

V soboto, 10. septembra, smo v zavetju vrta gradu Khislstein organizirali srečanje krajanov KS Center ob pikniku. Prijetno druženje na topel poznopoletni popoldan se je razvleklo vse do večera in naletelo na izrazito pozitiven odziv krajanov, tako da bomo s podobnimi druženji nadaljevali tudi v prihodnje. KS Center si prizadeva, da bi bili krajani čim bolje informirani o delu krajevne skupnosti in aktualnih problemih, ki jih v zadnjem času kar ne zmanjka. Delo krajevne skupnosti lahko spremljate na naši spletni strani www.kranj-center.si, kjer so med drugim objavljeni zapisniki sej, nadalje prek facebook profila »Krajevna skupnost Kranj Center«, ki smo ga odprli v letošnjem letu, lahko pa nas obiščete osebno v času uradnih ur, v torek in četrtek med 15.30 in 16.30 uro, ali po predhodnem dogovoru.

Obeležitev krajevnega praznika se je nadaljevala v torek 13. septembra, ko je Šahovski klub Stari Mayr v prostorih svojega kluba na Glavnem trgu organiziral šahovski turnir. Tekmovanja se je udeležilo 23 tekmovalcev. Zmagal je Petar Djurič, drugouvrščeni je bil Dušan Zorko, tretji pa Milorad Bulatovič.

Praznovanje je 16. septembra sklenilo tradicionalno srečanje krajanov, starih 80 in več let, v Piceriji Romano, kjer je zbrane nagovoril predsednik sveta KS Center, dr. Aleksander Pavšlar. Zahvalil se jim je za njihovo preteklo delo, s katerim so mlajšim generacijam ustvarili možnosti za boljše in bogatejše življenje, in jim zaželel veliko zdravja v upanju, da se zopet srečajo prihodnje leto.

Franc Benedik

Druženje krajanov na vrtu gradu Khislstein.

Srečanje krajanov, starih 80 let in več.

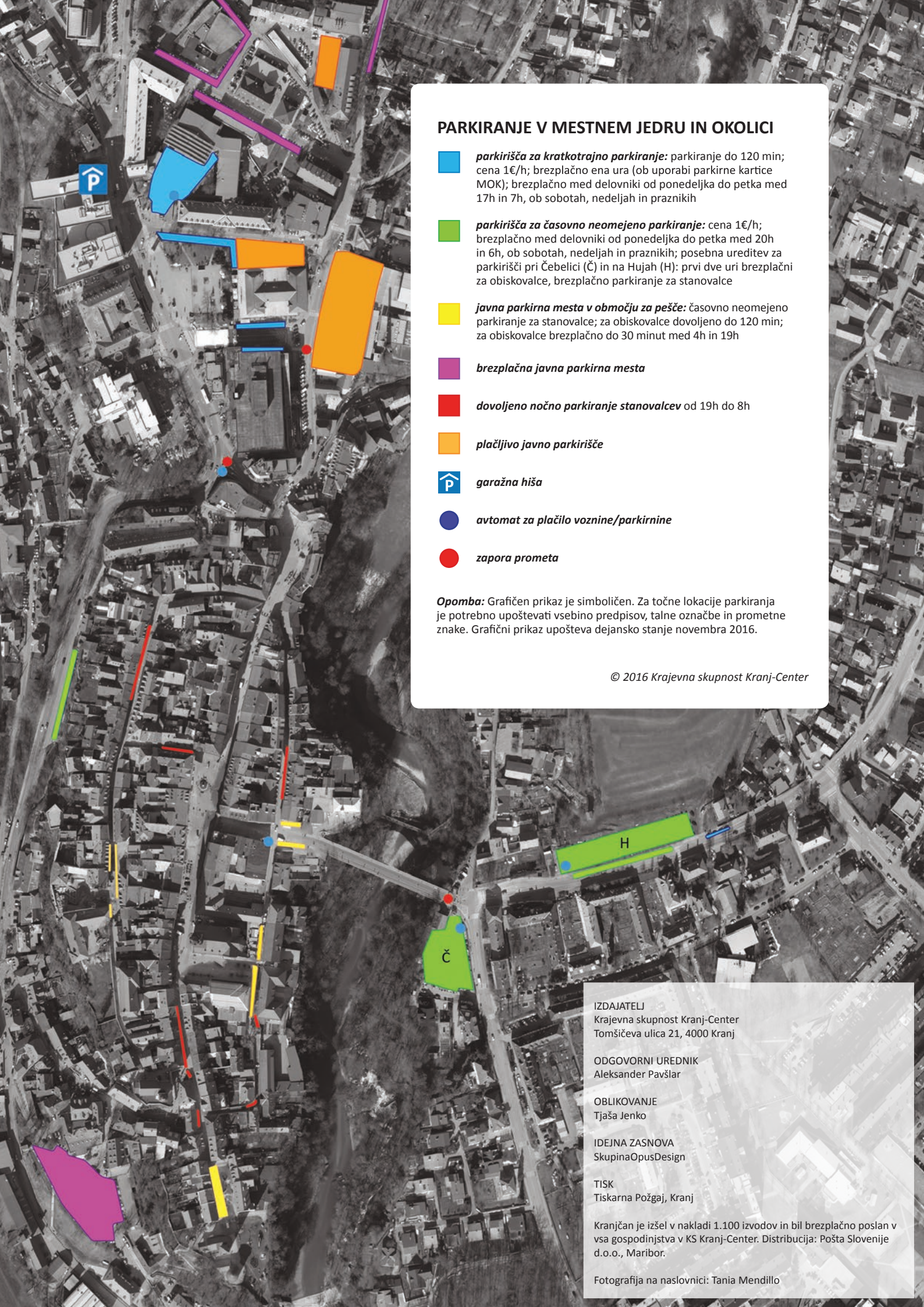

PARKIRANJE V MESTNEM JEDRU IN OKOLICI

parkirišča za kratkotrajno parkiranje: parkiranje do 120 min; cena 1€/h; brezplačno ena ura (ob uporabi parkirne kartice MOK); brezplačno med delovniki od ponedeljka do petka med 17h in 7h, ob sobotah, nedeljah in praznikih

parkirišča za časovno neomejeno parkiranje: cena 1€/h; brezplačno med delovniki od ponedeljka do petka med 20h in 6h, ob sobotah, nedeljah in praznikih; posebna ureditev za parkirišči pri Čebelici (Č) in na Hujah (H): prvi dve uri brezplačni za obiskovalce, brezplačno parkiranje za stanovalce

javna parkirna mesta v območju za pešče: časovno neomejeno parkiranje za stanovalce; za obiskovalce dovoljeno do 120 min; za obiskovalce brezplačno do 30 minut med 4h in 19h

brezplačna javna parkirna mesta

dovoljeno nočno parkiranje stanovalcev od 19h do 8h

plačljivo javno parkirišče

garažna hiša

avtomat za plačilo voznine/parkirnine

zapora prometa

Opomba: Grafičen prikaz je simboličen. Za točne lokacije parkiranja je potrebno upoštevati vsebino predpisov, talne označbe in prometne znake. Grafični prikaz upošteva dejansko stanje novembra 2016.

© 2016 Krajevna skupnost Kranj-Center

IZDAJATELJ
Krajevna skupnost Kranj-Center
Tomšičeva ulica 21, 4000 Kranj

ODGOVORNI UREDNIK
Aleksander Pavšlar

OBLIKOVANJE
Tjaša Jenko

IDEJNA ZASNOVA
SkupinaOpusDesign

TISK
Tiskarna Požgaj, Kranj

Kranjčan je izšel v nakladi 1.100 izvodov in bil brezplačno poslan v vsa gospodinjstva v KS Kranj-Center. Distribucija: Pošta Slovenije d.o.o., Maribor.

Fotografija na naslovnici: Tania Mendillo